

kostninger ved det, saaledes som det ligger nu, Udgifter, som ville være aldeles spildte, naar vi om saa Aar komme til at rasere det. Ikke desto mindre findes der paa Finantslovsforslaget paa § 26 IV. 2 forskellige Udgiftsposter, som vedrøre Citadellet. Der findes saaledes f. Ex. til Ordning af Vandafløb og Brolægning i Citadellet 33,000 Kr., og til Indretning af Nordre Magasin 22,000 Kr. Vel er den sidste af disse Poster strøgen af Udvalget, men de 33,000 Kr. ere foreslaaede bevilgede. Der er endvidere foreslaaet 14,000 Kr. til Overschytning af endel af Tømmerskuret i Fredericia til Ingenieurregimentets Øvelsesplads; men denne Øvelsesplads vil naturligtvis i sin Tid komme til at dele Skæbne med Citadellet og vil blive flyttet andetsteds hen, hvis man nedlægger Citadellet. Endelig er der, foruden hvad der oprindelig var opført paa selve Finantslovsforslaget, af Krigsministeren stillet Forslag om, at der bevilges 29,500 Kr. til Opførelse af Arrester i Citadellet, og dette Forslag er tiltraadt af Udvalget. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg, om det ikke maatte være rigtigt at stryge disse Bevillinger, der tilsammen løbe op til 60 à 70,000 Kr. Hvorfor skulle vi dog vedblive at give saadanne Summer ud hvert Aar? De ville dog, naar Citadellet sløides, være kastede i Stranden. Hvorfor skulde det nu være nødvendigt at opføre disse Arrester? Skulde der ikke i samtlige militære Bygninger kunne findes et eller andet Sted, som man kunde sætte disse Folk i. Hvis saadant Sted ikke skulde kunne findes, kunde man jo hurtigt indrette Kasseamterne i Søforterne dertil, saa at det ikke bliver nødvendigt at gjøre Udgifter, som klart nok ville være aldeles spildte, fordi disse Bygninger snart maa blive nedrevne. Dette Spørgsmaal tillader jeg mig altsaa at henstille til det ærede Udvalgs nærmere Overveelse.

A. Gold: Naar jeg har bedet om Ordet, da er det ingenlunde, fordi jeg ønsker at tage de Ændringsforslag, som foreligge til en enkelt Paragraf, under Behandling, men kun fordi jeg ønsker at udtale en hjertelig Tak til det ærede Finantsudvalg. Dette sker ikke, fordi jeg tror, at det har taget Hensyn til de Bemærkninger, jeg fremkom med ved 1ste Behandling af Finantsloven, hvor jeg bad Finantsudvalget om at reducere § 26 saa meget som muligt. Jeg smigrer mig ikke med, at man har taget noget Hensyn til mine Udtalelser —, men jeg glæder mig ikke desto mindre ved, at denne Paragraf er bleven reduceret, vel ikke i tilstrækkelig Maal, men dog ret tilfredsstillende. Der er jo fra det Standpunkt, jeg personlig indtager overfor Alt, hvad der

hedder Militærvesen, noget ret Tilfredsstillende i at se, at, naar den høitærede Minister forlanger et Beløb af 2,064,000 Kr. med et rundt Tal, at saa er det blevet reduceret til 481,000 Kr. Der er ogsaa noget ret Tilfredsstillende for mig i at se, at, naar den høitærede Marineminister forlanger en Sum af 2,148,000 Kr., saa er den bleven reduceret til en Sum af 868,000 Kr. Jeg siger, det er tilfredsstillende fra mit Standpunkt, at det er utilfredsstillende set fra andre Synspunkter, kan ikke vække min Forundring. Jeg maa meget beklage, at jeg i dette Tilfælde skal komme i Modstrid med det høitværdige Medlem fra Middelfart (Monrad), thi hver Gang han tager Ordet angaaende Landets Forsvar, forekommer det mig, at hele hans Væsen, hele hans Optræden er præget af saa stor og dyb Alvor, som for mig vidner om en inderlig stor Fædrelandskjærlighed, der bør æres i høieste Grad. Men jeg tror, skjøndt jeg er langt yngre, at Fædrelandskjærlighed kan næres paa forskellig Maade, at man kan have en forskellig Opfattelse af, hvorledes man tjener sit Fædreland bedst. Det høitværdige Medlem mener nu, at man tjener sit Fædreland bedst ved at være rustet indtil Tænderne, ved at opbygge mægtige Volde, stærke Forsvarsforanstaltninger til Søs, ved at indkalde Mandstabet til Leirøvelser, ved Uddannelsen af Soldater — efter det høitværdige Medlems egen Udtalelse endogsaa fra Drengalderen af —, det er derved det høitværdige Medlem og med ham mange flere men, at man viser sit Fædreland den største Tjeneste. Jeg skal ingenlunde benegte Berettigelsen heraf overfor store Lande, men ligesom jeg fuldt indrømmer, at det høitværdige Medlems Betragtning er præget af dyb og inderlig Fædrelandskjærlighed, er det min fulde og faste Overbevisning — jeg siger udtrykkelig, at jeg nærer en lige saa stor Kjærlighed til mit Fædreland som nogen anden Mand — at jo mere vi ruste os, jo mere vi gjøre for vort Forsvarsvæsen, desto nærmere komme vi Danmarks Død og Danmarks Grav. Og naar jeg altsaa har det Syn paa Fædrelandskjærligheden, saa ville de Herrere ogsaa kunne forstaa, at jeg glæder mig ved enhver Indskrænkning paa det militære Omraade, enhver Bevilling, som det ærede Finantsudvalg sætter betydelig ned, ja, jeg gaar endogsaa hertil ligere end til det, som vi tidligere have talt om, nemlig en fredelig Neutralitet, jeg gaar indtil fuld Afvæbning, fordi jeg tror, at det tjener mit Fædreland bedst. Det er altsaa i denne Tanke, at jeg gjør de Bemærkninger, som jeg nu vil tillade mig. Jeg ser altsaa i Indtalebelsen af Forstærkningen et Spild